# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Ing. V. P.**, zast. Mgr. Rostislavem Pekařem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 813/57, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, č. j. 26881/17/5200-10421-709093, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 5. 2018, č. j. 22 Af 93/2017 - 42,

takto:

**I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo výrokem I. podle § 78 odst. 1 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno shora uvedené rozhodnutí žalovaného a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a výrokem II. bylo žalovanému uloženo, aby stěžovateli zaplatil na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 2. 11. 2016, č. j. 3205478/16/3212-52523-809844; tímto rozhodnutím nebylo vyhověno dodatečnému daňovému přiznání stěžovatele, kterým se domáhal stanovení nižší daně.

[2] Podáním ze dne 19. 7. 2018, označeným jako *„Zpětvzetí kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 5. 2018, č. j. 22 Af 93/2017 - 42“*, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno téhož dne, vzal stěžovatel kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Pro úplnost soud dodává, že se v posuzované věci nejedná o případ podle § 60 odst. 3, věty druhé, s. ř. s., neboť stěžovatel vzal návrh zpět na základě prostudování rozsudku krajského soudu a spisového materiálu.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu